

М. Г. Лабінський

Лотоцька Наталія Василівна

ЛОТОЦЬКА Наталія Василівна (20. 09. 1938, с-ще Більшівці, нині смт Галиц. р-ну Івано-Фр. обл. - 21. 12. 2007, Київ) - актриса. Дочка [В. Лотоцького](#). Народний артист України (1993). Закін. філол. факультет Львів. університету (1959), студію при Львів. укр. драм. театрі ім. М. Заньковецької (1961; викл. Б. Тягно), на сцені якого відтоді грала. Від 1963 - у Києві: актриса Нац. драм. театру ім. І. Франка; водночас 1968-98 - ведуча радіопрограми «Від суботи до суботи»; 1986-97 викладала в Університеті культури і мистецтв: доцент кафедри сценіч. мови. Володіла великою сценіч. привабливістю, щедрим даром вираз. драм. слова, пластич. культурою; її виконав. стиль базувався на природ. інтелект. та лірико-драм. вияві. Майстерно виконувала характерні ролі, гнучкий психол.-аналіт. талант проявила у виставах зарубіж. драматургії. Знялася у фільмах «Чому посміхалися зорі» (1966, реж. І. Шмарук), «Буйна» (1990, т/ф, 2 серії, реж. В. Василенко), «Мина Мазайло» (1991, реж. С. Проскурня), «Царівна» (1994, 20 серій, реж. С. Туряниця). 2013 у рідному с-щі Л. встановлено мемор. дошку.

Основні ролі

Маруся («Лимерівна» Панаса Мирного), **Прісенька** («Шельменко-денщик» Г. Квітки-Основ'яненка), **Поліксена** («Кассандра» Лесі Українки), **Амата** («Енеїда» за І Котляревським), **Хведоска** («Дві сім'ї» М. Кропивницького), **Качинська** («Сава Чалий» І. Карпенка-Карого), **Світлана** («Веселка» М.

Зарудного), Оля, Галя («Сторінка щоденника», «В степах України» О. Корнійчука), Наталка («Горлиця» О. Коломійця), Софія Павлівна («Майстер і Маргарита» за М. Булгаковим), Коробочка («Брате Чичиков» Н. Садур за М. Гоголем), Поліна («Солдатська вдова» М. Анкілова), Інна («Колеги» за В. Аксьоновим), Голда («Тев'є-Тевель» за Шолом-Алейхемом; Державна премія України ім. Т. Шевченка, 1993), Урсула («Багато галасу даремно» В. Шекспіра), Місіс Пірс («Пігмаліон» Б. Шоу), Арміда («Привиди» Е. де Філіппо), Вона («Маячня удвох» Е. Йонеско), Фрейк («Кар'єра Артуро Уї» Б. Брехта), Рікка («Юстина» Х. Вуолійокі).

Рекомендована література

- 1. Жежера В. Сімнадцять сірників від Лотоцької // УТ. 1993. № 5;**
- 2. Мелешкіна І. Тихий ювілей // Там само. 2013. № 5.**

Бібліографічний опис:

Лотоцька Наталія Василівна / М. Г. Лабінський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56526>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).